

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione sancti Germani. Cap[itulum]. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

uelatur: et q̄ vt sancti corpori vestimenta ad se
pellendum mitteret: mandatur: quod et illa fe-
stinanter ad implere curauit: in quibus vir san-
ctus inuolutus sepultus fuit.

De sancto Piatore martyre.

Cap. xi.

Datoz marty: apud

toziacense oppidū passus est: qui cum beato dionysio ep̄o suisq; so-
c̄ijs ab vrbe roma egressus: galliā
predicandis causa expetit: et ab
eodē presbyter ordinatus fuit. Atq; postmodū
pro confessione nois xp̄i consumato martyrio
ad dñm migravit kalen. octobris: vt ait ado.

De translatione sancti Germani. Cap. xii.

Translatio

corps sancti ger-
mani antiochore-
sis ep̄i apud can-
dem ciuitatē colitur kalēdis
octobris: quo vicz die corpus
eius de raucēna translātū: vbi
in pace dormierat: antiochoz
delatū: est: quod regina plas-
cida ad galliam vt eidem in
extremis argenti promiserat destinauit: vt sus-
pra dicitur est in eius legenda pridie kalēdas
augusti. Cum autē beatus germanus per
ciuitatem vercellensem transiens: eusebio ep̄o
scopo pmisisset: q̄ in reditu eius raucēnā per-
gentis ecclesiam: quam ille fundauerat dedica-
ret. audiens eusebius q̄ germanus defunctus
esset: ecclesiam consecraturus cereos accendi
fecit. Sed quanto plus accendebatur: eo am-
plius extringuebantur. Quod videns eusebius
intellexit ecclesiam alio tempore dedicandam.
Cum ergo corpus sancti germani quod ad gal-
lias transferebatur: vercellas delatum esset:
mox vt in ecclesiam ipsam inducitur: cerei om-
nes diuinitus inflamātur. Tunc eusebius pro-
missionis memor intellexit: vt quod germanus
uiuens se facturū promiserat: mortuus adim-
plebat. Sicq; tali dedicatione contentus eccle-
siam dimisit. Et corpus ad ecclesiam suam dela-
tum ibidem honorifice conditum est.

De sanctis Leodegario episcopo
et Berino martyribus. Cap. xiii.

Leodega-

rius ep̄us et ge-
rinus martyres
apud eduensem
ciuitatem passi
sunt tpe ch̄ludrici regis fran-
corū. Qui leodegarius dum
esset ep̄us eduenensis clothario
rege decedere: voluntate dei
et principū consilio ch̄ludricū

fratrē clothariū adolescentē idoneū p̄fecit in
regem. Hebronius h̄o maior domus regie theo-
doricū ch̄ludrici germanū p̄ficere nitēbat:
non propter regni cōmodū: sed q̄ oibus odio-
sus iram regis et principū verebatur. Timens
igitur regē hebronius: licentia obtenta mona-
steriū introiuit. Rex h̄o theodoricū: ne contra
regnum moliretur in custodia detinebat: et p̄-
dentia ep̄isopi officis populi pace gaudebat.
Sed post aliquod tps: rex malignozū consi-
llo in tantum in leodegariū odiū incitatur: q̄ op-
portunitatem mortis eius inquirebat. Ep̄isco-
pus h̄o blande ferens: et inimicos vt amicos
amplectens: egit cum rege: vt in vrbe: cui p̄-
erat: die pasche celebraret: et cū eodē in mensa
cōmunicaret. At h̄o cum audisset: q̄ rex eius
mortē perficere decreuisset: sic persecutorem
perfugit: q̄ in luxouensi monasterio dño ser-
uiens etiā hebronio: q̄ in ipso cenobio: in mona-
stico habitu latitabat: deuote seruiuit. Post
modicū rex moritur et theodoricus in regē sub-
limat. Leodegarius h̄o populi sui lacrymis
et precibus motus: et abbat̄is imperio compul-
sus: ad sedem suā rediit. Hebronius quoq; sta-
tim apostatauit: et regis senescbalens est ordi-
natus. Qui deterior effectus leodegariū occi-
dere nitēbatur. Missis igit̄ militib; eū cepit:
Qui in habitu pontificali detentus: ab eisdem
extoculatus est: sicq; dimissus: Post biennū h̄o
sanctus leodegarius cū fratre suo gerino quez
hebronius relegauerat: in palatiū regis addu-
ctus: dum ad irrationes hebronij sapiēt̄ et pa-
cifice responderet: nequissim; ille iussit gerinū
lapidibus obrui: ep̄iscopū h̄o tota die nudis pe-
dibus per quendā flumiū super acutissimos la-
pides decurrentē deducti. Et audiens q̄ in his
tormentis deum laudaret linguam eius p̄scidit
fecit: et postmodum cuidam custodi tradidit.
Ille autē vsū loquendi non amittens predi-
cationi populozū instabat: predices quomodo
et qualiter hebronius mortuus erat. Lux etiā
immensa in modum corone eum circūdedit.
Quod hebronius audiens: missis quatuor spi-
culatoribus eum decollari mandauit. Quorum
tres verba eius pacifica audientes: adeo sunt
compuncti: q̄ ad pedes eius procidentes ventā
postulabant. Quartus h̄o cum eum decollasset
a demonio arripit et in ignē proiectus exurit.
Et p̄pleto biennio audiuit hebronius corpus
sancti intraculis illustrari: et inuidens misit mi-
litem ad videndū si sic veritas se haberet. Qui
ueniens et sanctū corpus deridens: ac tumbam
calce percussens statim a demonio inuasus ex-
pirauit. Deinde hebronius p̄m q̄ sanctus p̄-
dixerat: gladio nequiter occisus est. Passio
horum martyruū agitur. vi. noū. octobris. Qui
passi sunt circa annū dñi. ecccccclxxx.

De sanctis Fleutberio et alijs in-
numerabilib; martyrib; Cap. xiiii.